

PUROSZ Leonidasz**Ny.**

Kapsz inkább te is egy betűt, mondom
a puha arcú lánynak, azaz Ny.-nek.
Hogy beleírhas a könyvedbe, kérdezi.
Egyszerűen csak nem érsz többet,
mondom a tükörnek, mert persze
Ny. nincs ott az átnevezéskor.

Ha megkérdezné, miért éppen Ny.,
csak mantrákkal tudnék felelni:
Ny.-nyel nem kezdünk mondatot;
ha egy Ny. kerül a nyelvünk alá,
óvatosan megrágjuk, nincs-e
benne szálka; az, hogy Ny.,

önmagában semmit nem jelent;
az, hogy Ny., nem egy rövidítés.
Ny. egy helyi érték, mondjuk.
Egy ideális világban Ny. a
feleségem, de már R.-rel csalom.
Ny. fehér sálat visel, tél van.

Mikor találkozunk, a puha arcú lány,
akit ezen a télen még nem Ny.-nek
hívok, a pékség előtt vár. Szorongással
van tele a gyomrom. Ny. egy otthon
felejtett búcsúzkodás. Ny. egy
rosszkor elmesélt, szomorú mese.

Ny. családja két éve fogyni kezdett.
Arról beszél, amiről soha: az apja
haláláról — mint egy végkielégítés, olyan.
Ny. egy káros, érthetetlen gesztus.
Mire az apját eltemetik, tudom:
Ny. többé nem sétál velem.

